

Sygnatura akt VIII C 15/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 9 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu VIII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR SSR Beata Koźbiał-Kawałko

Protokolant: Agnieszka Potoniec

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 lutego 2017 r. w W.

sprawy z powództwa Gminy W.

przeciwko Z. S. (1)

o zapłatę

I. powództwo oddała,

II. zasądza od strony powodowej Gminy W. na rzecz pozwanego Z. S. (2) kwotę 377 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Strona powodowa Gmina W. wniosła o zasądzenie od pozwanego Z. S. (2) kwoty 1 407, 51 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu.

W uzasadnieniu wskazała, że dochodzona pretensja główna stanowi zaległość pozwanego z tytułu czynszu najmu lokalu użytkowego położonego w W. przy ul. (...) za okres od 1 sierpnia 2007 r. do dnia 31 sierpnia 2010 r.

W sprzeczności od nakazu zapłaty z dnia 8 listopada 2016 roku pozwany Z. S. (2) wniósł o oddalenie powództwa w całości, podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia.

W odpowiedzi na sprzeciw Gmina W. podkreśliła, że podtrzymuje powództwo w całości w stosunku do Z. S. (2). Nadto wskazała, że pozwany celowo uchylał się od płatności z tytułu czynszu najmu lokalu użytkowego, wobec czego należy przyjąć, że pozwany rozmyślnie wyrządził powodowi szkodę, nie regulując zadłużenia, w związku z czym nie może korzystać z zarzutu ochrony jaką daje zarzut przedawnienia, gdyż sam naruszył zasady współżycia społecznego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony łączyła umowa najmu lokalu użytkowego położonego w W. przy ul. (...). Najemcą był Z. S. (2).

okoliczność bezsporna /umowa najmu lokalu użytkowego k. 4-14/

Pismem z dnia 10 grudnia 2009 r. strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty

czynszu związanego z użytkowaniem lokalu użytkowego położonego w W. przy ul. (...).

dowód; wezwanie do zapłaty wraz potwierdzeniem odbioru (k.15-16)

Pismem z dnia 19 sierpnia 2010 r. strona powodowa wypowiedziała pozwanemu umowę najmu lokalu użytkowego przy ul. (...).

dowód: pismo z dnia 19 sierpnia 2010 r. wraz potwierdzeniem odbioru (k. 17-18)

Zaległość z tytułu czynszu związanych z użytkowaniem lokalu przy ul. (...) w W. za okres od dnia 1 sierpnia 2007 r. do dnia 31 sierpnia 2010 r. wynosi 1407, 51 zł , z czego kwotę 543, 57 zł stanowią odsetki.

dowód: - zestawienie należności i wpłat (k.19-23)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie podlega uwzględnieniu.

Zgodnie z treścią art. 118 k.c., jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia dla roszczeń o świadczenia okresowe wynosi trzy lata. Bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne (art. 120 § 1 k.c.).

W niniejszej sprawie bezspornym pozostaje, że roszczenie dochodzone pozwem jest świadczeniem okresowym, tj. płatnym w regularnych odstępach czasu. Co za tym idzie, dochodzone w niniejszej sprawie wierzytelności okresowo płatne ulegają przedawnieniu z upływem trzech lat licząc od daty ich wymagalności.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że należność dochodzona niniejszym pozwem obejmuje należności z tytułu czynszu najmu za okres od 1 sierpnia 2007 roku 31 sierpnia 2010 roku. Z ustaleń sądu wynika natomiast, że opłaty z tego tytułu pozwany winien ponosić miesięcznie z góry do 10 dnia każdego miesiąca. Zatem, świadczenia za ostatni okres rozliczeniowy wymagalne stały się z dniem 11 sierpnia 2010 roku i przedawniły się z upływem 3 lat od daty wymagalności, podobnie jak świadczenia za okresy wcześniejsze.

Godzi się również zaznaczyć, że przedawnienie roszczenia głównego skutkuje przedawnieniem roszczenia o świadczenia uboczne (np. odsetki), choćby nawet nie upłynął jeszcze termin ich przedawnienia, co oznacza, że w niniejszej sprawie zachodzi również przeszkoda do uwzględnienia żądania zasądzenia odsetek od w/w należności.

Skorzystanie przez pozwanego Z. S. (1) z przysługującego mu prawa i uchylenia się od zaspokojenia roszczenia, obliguje Sąd do oddalenia żądania pozwu obejmującego przedawnione roszczenie w stosunku do pozwanego. Pozwany powołał się na w/w zarzut, zaś strona powodowa nie przedstawiła, a tym bardziej nie udowodniła, okoliczności dotyczących ewentualnego przerwania biegu przedawnienia (art. 123 § 1 k.c.) lub zrzeczenia się przez pozwaną takiego zarzutu. Sąd nie dopatrył się naruszenia przez pozwanego takiej zasady współżycia społecznego, która usprawiedliwiłaby odmowę skorzystania z przepisu art. 118 k.c.

Dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie Sąd oparł się na przedłożonych przez stronę powodową dokumentach albowiem autentyczności i zgodności treści tych dokumentów z rzeczywistym stanem rzeczy strony nie podważały, jak również nie ujawniły się okoliczności, które osłabiałyby zaufanie do ich wiarygodności.

W konsekwencji Sąd biorąc pod uwagę powyższe w szczególności skutecznie podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia oddalił powództwo.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, wyrażoną w art. 98 k.p.c., zasądzając od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 377 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na podstawie § 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2015 poz. 1800), 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.